

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci **žalobce: K.K., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.5.2015, č.j. KrÚ 30859/2015/ODSH/13,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo jako opožděné zamítnuto odvolání podané proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 1. 9. 2014 č.j. OSA/P-940/14-D/69, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť měl porušit ust. § 3 odst. 3 písm. a) citovaného zákona. Uvedeného přestupku se měl dopustit tím, že dne 25. 4. 2014 okolo 9:09 hod. v provozu na pozemních komunikacích na silnici III/29810 v obci Dřiteč řídil motorové vozidlo tov. zn.

BMW 325, rz: „X“, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění k uvedenému motorovému vozidlu, tedy v rozporu s ustanovením § 3 odst. 3 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, řídil motorové vozidlo, ač nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Za uvedený přestupek mu bylo v souladu s ust. § 11 a § 12 zákona o přestupcích a § 125c odst. 4 písm. a), odst. 5 zákona o silničním provozu, uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a dále pokuta ve výši 25.000 Kč. V souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, mu byla uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle části III. hlavy druhé, dílu 1. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž žaloba byla podána včas ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Žalobní body:

Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné, neboť má za to, že žalovaný chybně určil datum rozhodnutí správního orgánu I. stupně, čímž chybně stanovil lhůtu pro podání odvolání. Uvedené tvrzení dovozuje z ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť zmocněnec žalobce K.S. již v prvním podání adresovaném správnímu orgánu I. stupně požádal o doručování veškerých písemností na el. adresu „X“. Žalobce tvrdí, že správní orgán I. stupně na tuto adresu opatřenou zaručeným el. podpisem svoje rozhodnutí nedoručil, ani se o vypravení k doručení nepokusil. Žalobce má za to, že správní orgán I. stupně byl s odkazem na ustanovení § 20 odst. 1 správního řádu a rovněž s odkazem na ust. § 19 odst. 3 správního řádu, povinen doručovat primárně na el. adresu, která mu byla k doručování sdělena, teprve v případě neúspěšnosti takového pokusu měl vypravit písemnost na adresu trvalého pobytu zmocněnce.

Žalobce je toho názoru, že není rozhodná ta okolnost, že oprávněná úřední osoba (R. Š.) poslala výzvu k doplnění plné moci na uvedenou el. adresu, když zmocněnec žalobce přijetí této výzvy nepotvrdil. Žalobce je totiž toho názoru, že z ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu, nelze dovodit povinnost potvrzovat přijetí písemnosti na el. adrese zaručeným el. podpisem v případě všech písemností, nýbrž má zato, že se tato povinnost vztahuje pouze k písemnostem uvedeným v § 19 odst. 4 správního řádu. Požadavek oprávněné úřední osoby k potvrzení přijetí e-mailu zaručeným el. podpisem pod „vyhrůžkou, že pokud zástupce žalobce přijetí písemnosti nepotvrdí, nebude mu žádné další písemnosti na e-mail zasílat“, byl dle žalobce v rozporu s ust. čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle kterého nikdo nesmí být nucen činit to, co mu zákon neukládá. Podle žalobce se tak v daném případě jedná o rozhodnutí neoznámené ve smyslu ust. § 84 odst. 1 správního řádu, neboť o jeho existenci se žalobce dozvěděl až v souvislosti s upozorněním na nedoplatek, které mu bylo zasláno ekonomickým oddělením správního orgánu I. stupně. Žalobce proto považuje svoje odvolání podané dne 12. 3. 2015 za včasné. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný setrval na svém právním názoru vysloveném v napadeném rozhodnutí a navrhl její zamítnutí. Žalovaný zdůraznil, že na doručování na el. adresu není právní nárok, přičemž ze spisového materiálu je zřejmé, že k pokusu o doručení na zvolenou e-mailovou

adresu došlo a dále, že zmocněnec žalobce byl poučen, že v případě nepotvrzení přijetí písemnosti, nebude již na zvolenou e-mailovou adresu dále odesíláno. Jestliže nedošlo k potvrzení převzetí zprávy doručené na el. adresu vyhodnotil správní orgán I. stupně takové případné další doručování správně jako neúčelné, tedy vedoucí ke zpomalení celého procesu. Žalovaný rovněž poukázal na to, že je správnímu orgánu I. stupně, rovněž žalovanému ze sp. zn. (SpKrÚ 25947/2014, SpKrÚ 75082/2014/ODSH/13, SpKrÚ 43584/2014/ODSH/13), stejně tak zdejšímu krajskému soudu (řízení vedená pod sp. zn. 52A 65/2014, 61A 24/2014, 52A 6/2015) a rovněž tak i Nejvyššímu správnímu soudu (např. sp. zn. 4As 76/2015) známo, že uplatňování doručování na zvolenou e-mailovou adresu, případně kdy zastupuje uvedený zmocněnec a rovněž např. M.V., je zcela zjevnou procení strategií směřující k protahování řízení. Žalovaný je tedy toho názoru, že správně vycházel z presumpce správnosti vyznačené doložky právní moci na rozhodnutí správního orgánu I. stupně a podané odvolání správně posoudil jako opožděné. Pokud šlo o námitku aplikace ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu, odkázal žalovaný na řešení této otázky v rozsudku nadepsaného krajského soudu č.j. 52A 6/2015 ze dne 15.7.2015, kdy tento krajský soud vyslovil, že se potvrzení přijetí písemnosti na el. adresu ve smyslu ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu, týká veškerých písemností, nikoliv pouze písemností uvedených v ustanovení § 19 odst. 4 správního řádu.

Rozhodné okolnosti ze správního spisu:

Dne 8. 7. 2014 bylo žalobci do vlastních rukou prostřednictvím držitele poštovní licence doručeno sdělení o zahájení správního řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání. Dne 18. 7. 2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání z el. adresy „X“, v němž žalobce žádal o doplnění informací k zahájenému správnímu řízení a jehož přílohu tvořila plná moc udělená žalobcem K.S. jako obecnému zmocněnci k zastupování ve věci v plném rozsahu s tím, že zmocněnec požádal o doručování veškerých písemností na e-mail „X“. Správní orgán I. stupně vydal dne 21.7.2014 výzvu k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu, kterou odeslal na el. adresu „X“, přičemž v tomto podání výslovně uvedl, že nepotvrdí-li zmocněnec v souladu s ustanovením § 19 odst. 8 správního řádu, převzetí této písemnosti nejpozději následující pracovní dne po odeslání této zprávy, zprávou opatřenou uznávaným el. podpisem, bude správní orgán tuto písemnosti doručovat, jakoby o doručení na uvedenou el. adresu nebylo požádáno. Současně upozornil, že na doručování na el. adresu ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu, není právní nárok, předpokladem pro tento postup správního orgánu je, že tento postup může přispět k urychlení řízení. Pokud převzetí této zprávy výše uvedeným způsobem nebude potvrzeno, další písemnosti na uvedenou el. adresu již nebudou správním orgánem zasílány a bude postupováno tak, jako by o tento způsob doručování nebylo požádáno. Je zjevné, že právě vzhledem k tomu, že přijetí zprávy nebylo potvrzeno ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu, přistoupil správní orgán I. stupně k doručení výzvy rovněž na adresu trvalého pobytu zmocněnce, která byla doručena fikcí ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu a rovněž na adresu zmocnitele, tj. žalobce, který si zásilku vyzvedl osobně dne 25. 7. 2014. Dne 30. 7. 2014 byl správnímu orgánu I. stupně k jeho žádosti doručen originál plné moci. Dne 1. 9. 2014 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jak již specifikovaného shora, přičemž toto rozhodnutí bylo odesláno na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce, tj. K.S., přičemž zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 9. 2014 a následně byla dne 17. 9. 2014 vložena do schránky. Dle údajů na doručence byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. **Dne 12.3.2015 podal K. S. jako zmocněnec žalobce prostřednictvím svého substituta M. J. odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.** Odvolání bylo nazváno jako

odvolání do neoznámeného rozhodnutí, žalobce uplatnil v odvolání obdobnou argumentaci jako v žalobě. Žalovaný vydal dne 13. 5. 2015 rozhodnutí, které je napadáno touto žalobou a kterým bylo podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, rozhodnuto o zamítnutí podaného odvolání pro opožděnost. Žalovaný při posouzení včasnosti odvolání vycházel z toho, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno zmocněnci žalobce, tzn. K.S., cestou držitele poštovní licence dne 15. 9. 2014 v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu. Posledním dnem 15 denní lhůty, kdy bylo možno podat odvolání, byl proto den 30. 9. 2014 a dne 1. 10. 2014 nabylo rozhodnutí právní moci. Vzhledem k tomu, že žalobce podal prostřednictvím substituta svého zmocněnce elektronicky odvolání dne 12. 3. 2015, bylo odvolání posouzeno jako opožděné v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právní stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.). Rozhodl po projednání věci, když k projednání se žalobce ani právní zástupce žalobce bez omluvy nedostavil, přestože žalobce na projednání věci v žalobě trval.

Předmětem posouzení soudu byla otázka, zda odvolání bylo podáno včas, či nikoliv. K zodpovězení uvedeného je nezbytné posouzení řádnosti doručování rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Na doručování písemností v průběhu správního řízení se v dané věci vztahuje správní řád.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu: *Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.*

Podle § 19 odst. 8 správního řádu: *Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.*

Ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu, se vztahuje na doručování veškerých písemností doručovaných ve správním řízení, nikoliv pouze na písemnosti uvedené v odst. 4 správního řádu, jak jednoznačně vyslovil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č.j. **9 As 60/2015- 39 ze dne 13. 8. 2015 (rozsudky dostupné na www.nssoud.cz):** „[37] Ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu je nutné vykládat tak, že správní orgán je povinen zasílat na požadovanou elektronickou adresu **pouze první písemnost v řízení zasílanou adresátovi, resp. první písemnost zasílanou adresátovi od okamžiku, kdy tento požádal o doručování písemností na elektronickou adresu.** Pokud účastník převzetí této písemnosti nepotvrdí, je správní orgán oprávněn veškeré další písemnosti tomuto adresátovi zasílat rovnou tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Není tedy povinen se opětovně

pokoušet o doručení písemnosti na elektronickou adresu adresáta.“ (Text byl zvýrazněn krajským soudem.) Uvedený výklad plně koresponduje se shora citovaným ustanovením § 19 odst. 3 správního řádu, které spojuje doručování na el. adresu primárně (nikoliv však výlučně) s urychlením řízení. Ostatně jak již bylo judikováno Nejvyšším správním soudem, doručování na el. adresu ve smyslu ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu, je dobrodiním ze strany správního orgánu, nikoliv jeho povinností, již by odpovídalo procesní právo účastníka správního řízení na takové doručování. Viz např. **rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.5.2015, č.j. 4 As 76/2015-37**: „[30] Závěrem je třeba zdůraznit, že samotné doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není spojováno s přijetím předmětného e-mailu zmocněnkyní stěžovatele, nýbrž s následným doručením tohoto rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vylučuje-li takové doručování zákon nebo povaha věci (srov. § 19 odst. 3 správního řádu). Doručení písemnosti tímto způsobem je vázáno na součinnost příjemce písemnosti.“). Dojde-li správní orgán k závěru, že takový požadavek účastníka řízení k urychlení řízení přispět nemůže, ale je např. motivován snahou účastníka zpomalovat celý proces, bude mu doručovat standardním způsobem (viz Vedral, J., Správní řád, komentář, nakl. BOVA POLYGON Praha, 2006, str. 164).

Pro úplnost je třeba zmínit rovněž judikaturou dovozovanou obecnou povinnost správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, č.j. 9 As 60/2015-42 [34]) sdělit účastníku řízení, že mu nebude na jím uvedenou el. adresu doručovat a z jakých důvodů. V dané věci bylo obsahem správního spisu, a to právě textem obsaženým ve výzvě k odstranění vad podání ze dne 21. 7. 2014, prokázáno, že žalobce si musel být nutně následků nepotvrzení přijetí el. podání správního orgánu plně vědom, tedy postup správního orgánu při doručování dalších písemností byl pro něj plně předvídatelný. Tato výzva k odstranění vad podání byla přitom prostřednictvím držitele poštovní licence doručena nejen zmocněnci žalobce tzv. fikcí ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu (desátým dnem ode dne uložení výzvy k vyzvednutí zásilky), nýbrž rovněž samotnému žalobci do vlastních rukou dne 25. 7. 2014. Byly tak splněny všechny podmínky pro doručování veškerých dalších písemností ve správním řízení tak, jako by žalobce o doručování na el. adresu nepožádal, tedy v daném případě prostřednictvím držitele poštovní licence.

Krajský soud proto uzavřel, že správní orgán prvního stupně doručoval svoje rozhodnutí v souladu se zákonem na adresu zmocněnce žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence, tudíž bylo jeho rozhodnutí doručeno fikcí ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu, a to dne 15. 9. 2014 (pondělí), přičemž lhůta 15 dnů k podání odvolání podle § 83 odst. 1 správního řádu, uplynula dnem 30. 9. 2014 (úterý). Tedy, jestliže žalobce podal odvolání dne 12. 3. 2015, pak jej podal zjevně po uplynutí lhůty k podání odvolání, tedy opožděně a žalovaný postupoval v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu, když jeho odvolání jako opožděné zamítl.

Krajský soud uzavírá, že se ztotožnil s právním názorem žalovaného a dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho obvyklé úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 2. prosince 2015

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová